

Sygn. akt IV CZ 56/11

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa ITV M. E. S. Spółki Jawnej z siedzibą w G.
przeciwko I. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2011 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 22 lutego 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 22 lutego 2011 r. odrzucił wniosek powoda o uzupełnienie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26 listopada 2010 r. zasądającego od pozwanego na rzecz powoda kwotę 32 024,93 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kwotę 4 018 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania i kwotę 1 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Wyjaśnił, że powód reprezentowany przez pełnomocnika wniósł dnia 20 stycznia 2011 r. wniosek o uzupełnienie wyroku, domagając się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego zwrotu opłaty stosunkowej od apelacji w kwocie 1 602 zł, która została w całości wniesiona przez powoda. Wniosek ten jest jednak spóźniony, gdyż termin do jego złożenia (art. 351 § 1 k.p.c.) upłynął dnia 10 grudnia 2010 r.

Powód reprezentowany przez pełnomocnika wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 22 lutego 2011 r. Podkreślił, że wniosek z dnia 20 stycznia 2011 r. nie dotyczył uzupełnienia wyroku na podstawie art. 351 § 1 k.p.c., ale stanowił wniosek o wydanie postanowienia w przedmiocie kosztów sądowych w trybie art. 108¹ k.p.c., który nie przewiduje żadnych ograniczeń czasowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 108¹ k.p.c., jeżeli w toku postępowania sąd nie orzekł o obowiązku poniesienia kosztów sądowych lub orzeczeniem nie objął całej kwoty należnej z tego tytułu, postanowienie w tym przedmiocie wydaje na posiedzeniu niejawnym sąd, przed którym sprawa toczyła się w pierwszej instancji. Przepis ten odnosi się do nieuiszczonych przez stronę opłat sądowych na rzecz Skarbu Państwa, a nie do zwrotu kosztów procesu między stronami, które mogą wnosić o uzupełnienie wyroku (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2010 r., I CSK 555/09, niepubl.; postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 8 lutego 2010 r., I ACz 202/10, OSAW 2010, nr 4, poz. 195).

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).